

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του ΑΣΚΕ

Γενάρης '95

δρχ. 150

αφ. φύλλον 52

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΤΖΕΡΤΖ 12, ηλ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ, ΑΘΗΝΑ 106 77, τηλ. 3822315 - 3819887 (7-10 μ.μ.)

Αδιαφορούν για τα μεγάλα οικονομικά και εθνικά προβλήματα ΚΡΙΣΗ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΑΙ ΑΖΙΟΠΙΣΤΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ Όχι στην απάθεια και τους "εωτήρες". Ναι σε πολιτικές δυνάμεις βγαλμένες από το λαό

Την ώρα που η πατρίδα μας έχει να αντιμετωπίσει σοβαρά προβλήματα (βλ. άλλες ετήσιες), ο πολιτικός κόσμος αποδεικνύεται για άλλη μια φορά κατώτερος των περιστάσεων. Με άλλα α-εχορείται. Αμφισβητείται όχι μόνο από το λαό (ακόμη και τους ψηφοφόρους τους), αλλά και από τους ξένους προστάτες του. Προωθούνται δεσφί-νοι, άλλοι εναγωνίως εστριμώνονται, για να χω-ρέσουν και στα μελλοντικά σχέδια, και πάντα περιμένουν μη (μέχρι τώρα) πολιτικοί, για να «ανανεώσουν» την πολιτική ζωή και να «σώσουν» τον τόπο. Αυτοί είναι οι πιο επικίνδυνοι.

Η υριση γραμής και αξιοπιστίας των κομ-μάτων ευδηλώνεται πάνω σε 3 κυρίως ζητήματα:

α) Η αναστολή των διώξεων

Ο Α. Παπανδρέου πρότεινε την αναστολή για 2 κυρίως λόγους:

* Να προωθήσει ένα μεγαλόψυχο και υπερ-μοματινό προφίλ, που θα τον βοηθήσει στην εκλογή του για Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

* Να αποφύγει στο μέλλον (και αυτός και το περιβάλλον του) νέες περιπέτειες με εκάνδαλα.

Οι διαπιστώσεις είναι οι εξής:

* Το ΠΑΣΟΚ, γενικά, έδειξε για άλλη μια φορά ότι κοροϊδεύει τον κόσμο. Αλλά πρότεινε πριν 3 μήνες, άλλα τώρα.

* Οι 4 δίδεν ευσυγχρονιστές του ΠΑΣΟΚ, ενώ είχαν μια χρυσή ευκαιρία να χτυπήσουν τον Α. Παπανδρέου, συμφώνησαν με την αναστολή, γιατί αυτό ήθελε η ΕΟΚ.

* Ο Αλευράς με τους φίλους του νόμισε ότι ήρθε επί τέλους η στιγμή να ευδινηθεί τον Ανδρέα, που τον παραγκωνίζει τόσα χρόνια.

Μιμρές οι εντυπώσεις.

* Ο Εβερτ χειλοιοποιήθηκε. Στην αρχή δήλωσε ότι η Ν.Α. θα καταψηφίσει και θα ρίξει την κυβέρνη-ση και την τελευταία στιγμή άρνησε τους βου-χεντές του να ψηφίσουν κατά συνείδηση. Έτσι βοή-θησε τον Ανδρέα να αναζηρήσει τις απόψεις α-πό Αλευρά και να πάρει άνετη ηλιοψηφία!

* Ο Σαμαράς, ύστερα από μια πολύ σκληρή ομιλία στη Βουλή, που έδωσε την εντύπωση ότι θα ψηφίσει κατά, αποχώρησε από τη Βουλή, απαλλάσσοντας τον Ανδρέα από 11 αρνητικές ψήφους!

* Το ΚΚΕ είπε περίπου όσα και ο Σαμαράς και επίσης αποχώρησε.

* Ο Πρόεδρος του ΣΥΝ λειτουργεί ως άτυπος υφυ-πουργός Εξωτερικών του ΠΑΣΟΚ για τα Βαλκάνια κι έτσι είναι σ' όλη συμπροχίτευση.

β) Η εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας

Είναι κοινό μυστικό ότι ο Α. Παπανδρέου θα επιδιώκει μέχρι τελευταία στιγμή την εκλογή του για Πρόεδρος Δημοκρατίας. Τα καθήκοντά του ως πρωθυπουργός δε μπορεί να τα ασκήσει, για λόγους υγείας. (συνέχεια στη βελ. Β)

Η ΠΙΤΑ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

Το Σάββατο 21 Γενάρη, στις 8μ. σας κα-λούμε στα γραφεία μας, για να υψώσουμε την πρωτοχρονιάτικη πίτα.

Θα γίνει μια σύντομη ομιλία, θα ανταλ-λάσουμε ευχές για τον καινούργιο χρόνο και θα συνοχονδήσει διασκέδαση με μου-σική, τραγούδι και χορό.

Σ' όσους δε μπορέσουν να έρδουν ευχό-μαστε ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!

Θετικές εξελίξεις, αλλά και ανησυχία για τα εξωτερικά μας ζητήματα.

Οι περισσότερες από τις τελευταίες εξελίξεις στα Βαλκάνια και τον ευρύτερο χώρο είναι ευνοϊκές για την Ελλάδα. Βελτιώνουν τη διαπραγματευτική μας δυνατότητα και απομακρύνουν τους κινδύνους για την ασφάλειά μας. Οι "αντιεθνικιστές διανοούμενοι" σιωπούν!

Το μέτωπο στη Βοσνία

Μετά τις πιέσεις των Μεγάλων το Βελιγράδι και η Μόσχα σταματούσαν κάθε βοήθεια προς τους Σέρβους της Βοσνίας. Αυτοί, παρότι μόνοι τους, όχι μόνον άντεξαν στις επιθέσεις Κροατών και Μουσουλμάνων, που ενισχύονται με κάθε τρόπο από το εξωτερικό, αλλά κέρδισαν άλλον ένα γύρο στο πεδίο της μάχης. Έτσι:

- Σταμάτησαν τη φόρα των Γερμανών και των άλλων, που μετά την εξόντωση των Σέρβων είχαν ως επόμενο στόχο τους Έλληνες. Τι έγιναν, άραγε, οι προκλητικές προειδοποιήσεις των δυτικών για επέμβαση;
- Απέδειξαν ότι κανείς ισχυρός δε μπορεί να επιβληθεί σ' έναν αποφασισμένο λαό, ακόμη και στην περίπτωση της Βοσνίας, όπου δεν υπάρχει εθνική καθαρότητα, όπως στην Ελλάδα.

Οι εκλογές στη Βουλγαρία

Για την ιδεολογική, οικονομική σημασία της εκλογικής νίκης του Σοσιαλιστικού Κόμματος γράφουμε σε άλλο άρθρο. Αυτό που πρέπει εδώ να τονίσουμε είναι ότι αποκλείεται οποιοσδήποτε ρυθμιστικός ρόλος της μουσουλμανικής μειονότητας και η σαφώς φιλελληνική στάση της νέας κυβέρνησης. Για πρώτη φορά ύστερα από πολλά χρόνια η Ελλάδα έχει κοινά σύνορα με μία χώρα που όχι μόνο δε διεκδικεί τίποτα από μας, αλλά αισθάνεται κι αυτή την τουρκική επιθετικότητα.

Η πρόταση Μιλόσεβιτς

Η πρόταση Μιλόσεβιτς για βαλκανική Ομοσπονδία, που σε πρώτη φάση θα περιλαμβάνει Σερβία, Σκόπια και Ελλάδα, με προοπτική διεύρυνσης, δηλαδή το όραμα του Ρήγα Φεραίου, είναι θεωρητικά σωστή. Προς τα Βαλκάνια έπρεπε να είναι το πρώτο άνοιγμα της Ελλάδας και μετά προς τη Μέση Ανατολή και την Ανατολική Ευρώπη, ώστε να αναπτυχθούμε οικονομικά κι όχι προς τη Δύση, που μας καταδικάζει σε διάλυση.

Η πρόταση Μιλόσεβιτς δε θα είχε πρακτική σημασία, αν: 1) Η ηγεσία των Σκοπίων δεν επέμενε στην προκλητική της γραμμή (όνομα, σημαία,

Σύνταγμα) και είχε φιλικές σχέσεις με την Ελλάδα. 2) Η πολιτική ηγεσία της Ελλάδας δεν είχε τις γνωστές εξαρτήσεις από τη Δύση.

Έτσι ο Μιλόσεβιτς δε θα πρέπει να είχε πολλές απαιτήσεις για την τύχη της πρότασής του. Αν την έκανε μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων, πέτυχε όχι καλύτερο μπορούσε: καλά λόγια από τον Έλληνα πρωθυπουργό (και αντίδραση από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας), παραπέρα βελτίωση των σχέσεων των δύο λαών, ένα βήμα εξόδου από την απομόνωσή του και ζύμωση ενός ζητήματος με στρατηγική σημασία για όλους τους λαούς των Βαλκανίων. Όλη η ελληνική πολιτική ηγεσία θα έπρεπε να τη δεχτεί κατ' αρχήν δετικά.

Η επίσκεψη Α. Παπανδρέου στη Μ. Ανατολή

Η ειρηνευτική επίσκεψη του Α. Παπανδρέου σε Συρία και Ιορδανία έγινε, όπως ομολογήθηκε, με αμερικανική "παράκληση", δηλαδή για να συμβάλει στην προώθηση του αμερικάνικου σχεδίου επίλυσης του μεσανατολικού.

Ανεξάρτητα απ' αυτό, το φιλικό κλίμα που επεκράτησε ήταν θετικό για τη διεθνή θέση της Ελλάδας. Η Συρία και η Ιορδανία είναι χώρες μουσουλμανικές και τέτοιου είδους επαφές εμποδίζουν την Τουρκία να δίνει θρησκευτικό χαρακτήρα στην κρίση στην περιοχή μας. Επίσης αντισταθμίζουν κάποια ανοίγματα που έγιναν πρόσφατα προς το Ισραήλ.

Αν τέτοια ανοίγματα γίνονταν συστηματικά και, μάλιστα, όταν τα επιβάλλουν τα ελληνικά κι όχι τα αμερικάνικα συμφέροντα, η θέση της Ελλάδας θα ήταν καλύτερη.

Ο πόλεμος στη Τσετσενία

Όταν ένα γιγαντιαίο κράτος, όπως η Ρωσία, είναι διαλυμένο κι όταν έχει για Πρόεδρο τον Μ. Γιέλτσιν, είναι φυσικό να μπει σε επικίνδυνες περιπέτειες. Όχι μόνο ήρθε αντιμέτωπος μ' ολόκληρο το λαό, των Τσετσένων (ένα σκληροτράχηλο λαό, με παράδοση 200 χρόνων αγώνων κατά των Οθωμανών Τούρκων και των Ρώσων), όχι μόνο προσπαθεί να λύσει στρατιωτικά ένα καθαρά πολιτικό πρόβλημα, αλλά διεξάγει αυτό τον πόλεμο με μια στρατηγική και τακτική εντελώς λανθασμένες. Ανοίξε μια πληγή για τη Ρωσία, που είναι αγνώστο πότε θα κλείσει κι έδωσε τη δυνατότητα στην Τουρκία να παρέμβει ως προστάτης των Μουσουλμάνων της πρώην ΕΣΣΔ.

Το Μακεδονικό

Πυκνώνουν οι δηλώσεις και οι ενδείξεις για σύντομη "λύση" του Μακεδονικού, (συνέχεια σελ. 3)

Η αναστολή των διώξεων

Η αναστολή των διώξεων για την ΑΓΕΤ και τις τηλεφωνικές υποκλοπές των Μητσotάκη, Αδριανόπουλου και Παλαιοκρασσά, που ανακοίνωσε, μεταξύ άλλων, κατά το πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του ο Α. Παπανδρέου, έχει πολλούς στόχους.

Ο Α.Π. επιδιώκει να γίνει Πρόεδρος Δημοκρατίας με ουσιαστικές και όχι με τις τυπικές αρμοδιότητες που προβλέπει το Σύνταγμα σήμερα. Επιδιώκει την αναθεώρηση του Συντάγματος, που μόνο με εκλογές την άνοιξη για αναθεωρητική Βουλή είναι δυνατή.

Η αναστολή εξυπηρετεί τον ίδιο στη μετάβασή του στην Προεδρία της Δημοκρατίας, παρόλο που πρόσφατα δήλωνε ότι αυτή δεν είναι στις προθέσεις του. Δεν είναι άλλωστε η πρώτη φορά που ο Α.Π. παραπλανά συνειδητά.

Εμφανίζεται ως υπερκομματικός και ως "εθνικός ηγέτης", ώστε κυρίως να προετοιμάσει την κοινή γνώμη και "λιγότερο" ή "καθόλου" για να δώσει "άλλοθι" σε κόμματα, όπως π.χ. η ΠΟΔΑ, και σε μεμονωμένους βουλευτές της αντιπολίτευσης, για να τον ψηφίσουν ή να δηλώνουν υπέρ της υποψηφιότητάς του.

Η εκδίκαση των υποθέσεων αυτών από το "Ειδικό Δικαστήριο" θα αποσπούσε τα φώτα της δημοσιότητας απ' αυτόν και θα υπονόμει το "προεδρικό προφίλ", που εγκαινίασε με το πρωτοχρονιάτικο μήνυμά του και που θα ακολουθήσει από δω και πέρα. Αντίθετα, το 89-91 ο Μητσotάκης ήθελε τις δίκες, ώστε ν' αποσπάσει την προσοχή της κοινής γνώμης από το ξεπούλημα και τα δικά του σκάνδαλα.

Προφανώς, όταν ο Α.Π. πριν από λίγους μήνες μέσω των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ προωθούσε την παραπομπή, είχε κατά νου ότι αυτό θα το εξαργύρωνε άμεσα προς δόξα των αφελών, που πιστεύουν ή νομίζουν ακόμη ότι θα πληρώσει κανείς από τους διεφθαρμένους πολιτικούς, που υπηρετούν το καθεστώς αυτό.

"Φρόντισαν" όλοι τους να διατηρήσουν το χουντικό νόμο "περί ευθύνης Υπουργών", τον οποίο το δικτατορικό καθεστώς καθιέρωσε, για να παραμείνουν ατιμώρητα τα δικά του σκάνδαλα.

Η τήρηση των προσημάτων

Ενώ για όλα τα άλλα δημόσια πρόσωπα (Διοικητές Οργανισμών, Νομάρχες, Δημάρχους κλπ) προβλέπεται η υπαγωγή τους στη Δικαιοσύνη, όπως για κάθε πολίτη, ο πρωθυπουργός και οι υπουργοί, με το πρόσημα προστασίας τους από τις διώξεις των πολιτικών τους αντιπάλων, υπόκεινται, για αδικήματα κατά την άσκηση των καθηκόντων, στη... Βουλή, δηλ. στους πολιτικούς τους αντιπάλους.

Προβλέπονται, μάλιστα, τόσο ασφυκτικά χρονικά περιθώρια για την παραπομπή (μετά τα αδικήματα παραγράφονται), ώστε να μην υπάρχει χρόνος να τεκμηριωθεί το κατηγορητήριο.

Έχουν έτσι το "άλλοθι" της αναστολής από τη Βουλή ή της "αθώωσης" από το "Ειδικό Δικαστήριο", που συντίθεται από αρεσπαγίτες, οι οποίοι, για να φθάσουν στο αξίωμα αυτό, πρέπει να είναι αρεστοί στη διορισμένη από την κυβέρνηση ηγεσία του Αρείου Πάγου.

Η συγκάλυψη των σκανδάλων και της διαφθοράς αφήνει, όμως, απ' έξω τους φυσικούς αυτουργούς, περνώντας το μήνυμα ότι όποιος τα καταγγέλλει τιμωρείται (π.χ. Μαντζουράνης, Μαυρίκης). Ο νόμος της σιωπής πρέπει να επικρατήσει.

Σε άλλες χώρες, όπως στην Ιταλία, ακόμη και ο πρωθυπουργός καλείται σε ανάκριση από την εισαγγελική αρχή. Φυσικά οι δομές και οι σχέσεις μεταξύ των εξουσιών στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες είναι διαφορετικές, η ανάλυση των οποίων ξεφεύγει των ορίων του παρόντος.

Τα σκάνδαλα και η διαφθορά είναι αναπόσπαστο στοιχείο του καθεστώτος της εξάρτησης στην Ελλάδα, επειδή όσοι το υπηρετούν πρέπει να είναι διεφθαρμένοι, ώστε να εφαρμόζουν χωρίς αντίσταση την πολιτική που τους υπαγορεύεται. Δεν πρέπει λοιπόν να υπάρχουν αυταπάτες ότι θα καθιερωθεί απ' αυτούς το κατάλληλο νομικό πλαίσιο και οι μηχανισμοί που θα τιμωρούν τη διαφθορά τους.

Τα εξωτερικά μας ζητήματα

(συνέχεια από σελ. 2)

για μια λύση που προωθούν οι ΗΠΑ και φαίνεται ότι είναι η τριπλή ονομασία. Για την Ελλάδα το γειτονικό μας κράτος θα λέγεται Σκόπια, για τους διεθνείς οργανισμούς και τα άλλα κράτη F.Y.R.O.M. (δηλαδή τα αρχικά Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας) και για τους ίδιους τους Σκοπιανούς θα λέγεται σκέτο Μακεδονία.

Εκτός από το γεγονός ότι "για λόγους συντομίας" οι ξένοι θα παραλείπουν τα F.Y.R.O. και θα αρκούνται μόνο στο M. (Μακεδονία), όπως ήδη κάνουν, αυτό που έχει τη μεγαλύτερη σημασία είναι η τρίτη ονομασία. Ο Γκλιγκόροφ επιμένει στο όνομα "Μακεδονία":

- για να προσδώσει εθνική συνείδηση σ' ένα τεχνητό κράτος.
- για να καλλιεργεί αλυτρωτικές τάσεις σε εδάφη της Βόρειας Ελλάδας και της ΝΔ Βουλγαρίας, που εποφθαλμιά κι αυτός και οι προστάτες του.

Επομένως, λίγο τον ενδιαφέρει πώς θα ονομάζουν το κράτος του οι Έλληνες και οι άλλοι. Τον ενδιαφέρει, κυρίως, πώς θα ονομάζει αυτός τον λαό του.

Η ΕΟΚ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΕΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Για πολλούς σαν κεραυνός εν αιθρία έπεσε η πρόταση-πρόθεση της Γαλλίας ως προεδρεύουσας της "Ευρωπαϊκής Ένωσης" να καταργηθούν από επίσημες γλώσσες της Ένωσης 7 από τις 15 γλώσσες των κρατών-μελών της, μεταξύ των οποίων και η Ελληνική. Για όσους όμως γνωρίζουν ή θέλουν να γνωρίζουν τι είναι πράγματι η Ε.Ε. και πού οδηγεί τα, μικρά έστω, κράτη-μέλη της ήταν εξέλιξη αναμενόμενη. Είχε, άλλωστε, προηγηθεί η καθιέρωση των 5 (Αγγλικής, Γαλλικής, Γερμανικής, Ισπανικής και Ιταλικής) ως κύριων γλωσσών στα κοινοτικά σχολεία των Βρυξελλών και σε κάποιο Γραφείο με έδρα τη Μαδρίτη και μάλιστα με συναίνεση των κυβερνητών μας!

Είναι μια φυσική εξέλιξη για τους κρατούντες στην Ε.Ε. Ξεκίνησαν με τη λεγόμενη ομοφωνία και, αφού την κατάρτησαν για ορισμένα θέματα όπου θα ισχύει η πλειοψηφία, σιγά σιγά θα την καταργήσουν εντελώς, όπως άλλωστε το έχουν προαναγγείλει. Ξεκίνησαν με υμνωδίες για τον πλουραλισμό πολιτισμών και σιγά σιγά θέλουν να οδηγήσουν σε Γαλλογερμανική ομοιομορφία.

Ασθενείς οι αντιδράσεις

Οι αντιδράσεις ήταν, φαινομενικά, ισχυρές. Δηλώσεις και διαμαρτυρίες όμως μόνο. Φανερά και ουσιαστικά μόνο η Ολλανδία δήλωσε ότι, αν κάτι τέτοιο πραγματοποιηθεί, θα αποχωρήσει από την Ε.Ε. Εδώ, φυσικά, πού να ακουστεί κάτι τέτοιο! Η μόνη αντίδραση ήταν ότι ... η γαλλική γλώσσα έχει πολλές ελληνικές λέξεις! Πάμε δηλαδή να τους φέρουμε στο φιλότιμο!

Έπρεπε, την ίδια μέρα που ακούστηκε αυτό το ανήκουστο, να γεμίσουν οι πλατείες από διαδηλωτές κατά της Ε.Ε. και των εδώ υπαλλήλων κυβερνητών μας. Έπρεπε, τουλάχιστον, οι πνευματικοί ηγέτες να ενημερώσουν τι σημαίνει κάτι τέτοιο και ποιες οι επιπτώσεις του. **Κανείς.**

Η σημασία της κατάργησης

Τι σημαίνει να παύσει η Ελληνική (και οι άλλες) να είναι επίσημη γλώσσα; Μέχρι τώρα, τυπικά τουλάχιστον όλα τα επίσημα έγγραφα, οι αποφάσεις, η αλληλογραφία, οι συζητήσεις στα όργανα και το Κοινοβούλιο, γίνονταν σε όλες τις γλώσσες και με αυτόματη, υποχρεωτική, μετάφραση. Κάθε Έλληνας μπορεί να απευθυνθεί επίσης, άλλο αν λόγω σουσουδισμού δεν το κάνουν, στα όργανα της Ε.Ε. σε Ελληνική γλώσσα και να του απαντήσουν Ελληνικά. Έτσι δεν υπάρχει η εντύπωση της αλλόγλωσσης ανώτερης αρχής, στην οποία μπορείς να απευθυνθείς μόνο στη γλώσσα της. Φυσικά δημιουργείται πρόβλημα με τις πολλές γλώσσες, τους πολλούς διαφορετικές γλώσσας

υπαλλήλους και τους πολλούς μεταφραστές. Και πολλά ... έξοδα, όπως λένε οι Γάλλοι, που για λόγους οικονομίας λένε πως πρέπει να περιορίσουν τις γλώσσες. (Ας αρχίσουν από τη δική τους τότε...).

Είναι μάλλον φανερές οι επιπτώσεις μιας τέτοιας (αναμενόμενης για μας) εξέλιξης. Όποιος λαός έχει αρχές νόμιμες αλλόγλωσσες, υποχρεωτικά δηλαδή απευθυνόμενος σ' αυτές να πρέπει να χρησιμοποιεί άλλη από τη δική του γλώσσα, θα αναγκαστεί να χρησιμοποιεί αυτήν και σιγά σιγά σε όλες τις εκδηλώσεις του. Έτσι χάθηκαν οι γλώσσες των κατακτημένων λαών. Όχι γιατί τους απαγόρευσαν να τη χρησιμοποιούν, αλλά γιατί έπρεπε να απευθύνονται στους αυθέντες τους στη γλώσσα τους. Έτσι χάθηκε π.χ. η παλιά ... γαλλική (κελτική), η παλιά ισπανική, η παλιά ρουμανική κλπ. λόγω της ρωμαϊκής κατάκτησης ("ειρήνευση" την έλεγε ο Καίσαρας...). Έτσι όλοι οι μεγάλοι πολιτισμοί λαοί της Αμερικής (Μάγια, Ατζέκοι, Ινκας) λόγω της ισπανικής κατάκτησης. Έτσι έχασαν τη γλώσσα τους οι Σκώτοι, οι Ουαλλοί και Ιρλανδοί. Έτσι οι Αιγύπτιοι μιλούν αραβικά, ενώ δεν έχουν σχέση με τους Άραβες, και δε διατήρησαν τίποτα από τα δικά τους στοιχεία. Έτσι και οι παλιοί Βέρβεροι της Βόρειας Αφρικής μέχρι και το Μαρόκο. Έτσι χάθηκαν σχεδόν οι Αφρικανικές γλώσσες και αντικαταστάθηκαν από την ... Αγγλική και Γαλλική. Μόνο αν οι κατακτητές ήσαν ολιγάριθμοι και προσαρμόστηκαν στους δεσμούς των κατακτημένων λόγω αδυναμίας, διασώθηκαν οι εθνικές γλώσσες, όπως π.χ. η Ελληνική με τη ρωμαϊκή και τουρκική κατάκτηση. Τώρα οι Γαλλογερμανοί είναι αδύνατοι;

Ο κίνδυνος είναι μέγας. Τι σημαίνει να χάσει ένας λαός τη γλώσσα του είναι γνωστό. Ας θυμηθούμε μόνο τι είπε ο Αένιν: "Αν θέλεις να κατακτήσεις ένα λαό, κατέστρεψε τη γλώσσα του". Και το ότι, πράγματι, οι Έλληνες φαίνονται να αδιαφορούν για τη γλώσσα τους, να γεμίζουν τον τόπο μας με ξενόγλωσσες ταμπέλες, να μαϊμουδίζουν ζένες λέξεις και εκφράσεις στην καθημερινή μας ομιλία δε σημαίνει πως δεν πρέπει να κατανοήσουμε τον κίνδυνο απώλειάς της, που θα είναι αναγκαστική, αναπόφευκτη, αν περάσει μια τέτοια απόφαση, έστω μόνο de facto. Τα άλλα θα μπορέσουμε κάποτε να τα διορθώσουμε. Μόλις θα το συνειδητοποιήσουν οι πολλοί. Δε θα αργήσει. Και, μια δετική πλευρά σε αυτή την κατεύθυνση: θα βοηθήσει η αποκάλυπτη αυτή γαλλική πρωτοβουλία, που θα ανοίξει πολλών τα μάτια.

* * *

Ο Πρόεδρος Μιτεράν με αρνητή μαδυετήρηση παρενέβη στο ζήτημα, δηλώνοντας ότι δε συμφωνεί με τον περιορισμό των γλωσσών, όχι για χάρη των μικρών χωρών, αλλά για να μην κινδυνεύει στο μέλλον και η γαλλική! Ας ελπίσουμε πόσο κινδυνεύει η ελληνική!

Οι εκλογές στην Ανατολική Ευρώπη

Η πρόσφατη εκλογική νίκη και απόλυτη πλειοψηφία των Σοσιαλιστικών (πρώην κομμουνιστών) στη Βουλγαρία ήταν άλλο ένα βήμα στην άνοδο των πρώην Κ.Κ. στην Ανατολική Ευρώπη και υποχώρηση των "φιλελεύθερων". Προηγήθηκαν οι εκλογικές νίκες των πρώην κομμουνιστών στην Ουγγαρία, τη Λευκορωσία, την Πολωνία και τη Λιθουανία.

Ας θυμηθούμε ...

Όταν το 1985 ο Μ. Γκορμπατσόφ ανέλαβε την εξουσία στην ΕΣΣΔ στο όνομα της περεστρόϊκα και της γκλασνόστ, όλοι οι ηγέτες και τα ΜΜΕ της Δύσης τον ανακήρυξαν άνθρωπο της χρονιάς. Κατά συνέπεια στην Ελλάδα όλοι ενθουσιάστηκαν, από τον Παπανδρέου ως το Μητσotάκη, από το Φλωράκη και την Παπαρρήγα ως τον Κύρκο και τη Δαμανάκη, από τον "Ελεύθερο Τύπο" ως "Τα Νέα" και από την "Αυγή" ως το "Ριζοσπάστη". Το ΑΣΚΕ με τις αναλύσεις του στην ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ και τις προκηρύξεις του ήταν το μόνο κόμμα που όχι μόνο δε συμμερίστηκε αυτό τον ενθουσιασμό, αλλά προειδοποίησε ότι το νέο καθεστώς θα είναι χειρότερο από το προηγούμενο. Για μας οι εξελίξεις ήταν αναμενόμενες, γιατί είναι γνωστές οι διαθέσεις του καπιταλισμού προς όσες χώρες έχουν προβλήματα.

Ο παράδεισος που υποσχέθηκαν στους λαούς της Ανατολικής Ευρώπης ήταν το κλείσιμο των εργοστασίων, η ανεργία και η πείνα και η κυριαρχία της νεογέννητης ΜΑΦΙΑΣ στις πόλεις και την ύπαιθρο. Τα εκλογικά αποτελέσματα δείχνουν ότι οι λαοί στρέφονται προς το κακό παρελθόν, για να ξεφύγουν από το αφόρητο παρόν.

Αποκλείεται η επαναφορά

Αυτό που τώρα πρέπει να κάνουμε σαφές είναι ότι η επάνοδος των πρώην κομμουνιστών δε σημαίνει επαναφορά στο προηγούμενο καθεστώς ούτε σε κάποιο παραπλήσιό του. Τα καθεστώτα του υπαρκτού σοσιαλισμού κατέρρευσαν, γιατί οι παραγωγικές τους δυνάμεις δεν άντεξαν στον ανταγωνισμό του καπιταλισμού. Σήμερα αυτή η παραγωγική μηχανή έχει διαλυθεί. Δουλεύουν μόνο μερικά κομμάτια της, που δε μπορούν να στηρίξουν μια εθνική οικονομία.

Έτσι οι λύσεις είναι δύο: ή το στήσιμο μιας νέας σύγχρονης εθνικής παραγωγικής μηχανής με τη συμμετοχή και τη στήριξη του λαού ή η εξάρτηση από το μεγάλο κεφάλαιο της Δύσης. Οι πρώην κομμουνιστές (στο ίδιο ρεύμα και ο δικός μας ΣΥΝ) είναι φανερό ότι επέλεξαν το δεύτερο δρόμο, επιζητώντας και την ένταξή τους στην ΕΟΚ και το ΝΑΤΟ. Το μόνο που μπορούν να πετύχουν είναι να

βάλουν κάποια σχετική τάξη σ' ένα καθεστώς εξάρτησης από την ΕΟΚ και τις ΗΠΑ, που θα καταδικάζει την Ανατολική Ευρώπη σε μόνιμη υπανάπτυξη.

Υπάρχει, όμως, και ο ξενοδόχος, που μάλλον δεν τον λογαριάζουν. Οι λαοί με το προηγούμενο καθεστώς, έστω κι αν ζούσαν φτωχά, είχαν κάποιες ασφάλειες (εργασία, παιδεία, περίθαλψη κ.ά.) και μερικοί έχουν σπουδαίες αγωνιστικές παραδόσεις. Πώς είναι δυνατό να "βολευτούν" στις νέες συνθήκες;

Αδιέξοδα στη Μεταλυκειακή Παιδεία

Οι καταλήψεις και λοιπές κινητοποιήσεις των σπουδαστών των Τ.Ε.Ι, απλωμένες σ' ολόκληρη σχεδόν τη χώρα, λόγω της διασποράς (ορδής) των διαφόρων σχολών, μας αναγκάζει να αντιμετωπίσουμε, έστω και σπασμωδικά, το μεγάλο πρόβλημα της παιδείας.

Οι σπουδαστές των Τ.Ε.Ι διαπιστώνοντας το επαγγελματικό, οικονομικό και κοινωνικό αδιέξοδο στο οποίο οδηγούνται εξεγείρονται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα συγκεκριμένα αιτήματά τους ευσταθούν πάντοτε. Το επίπεδο των σπουδαστών είναι, γενικά, πολύ χαμηλό, αλλά, δυστυχώς, το επίπεδο οργάνωσης, εκπαιδευτικού προσωπικού και επομένως σπουδών, σχεδόν ισούται με το μηδέν. Το να ζητούν, λοιπόν, να εξομοιωθούν με τα Πολυτεχνεία και τα Πανεπιστήμια, τα πτυχία τους να είναι ισότιμα και οι καθηγητές τους ισότιμοι με τους των παραπάνω είναι παραλογισμός. Μήπως οι πτυχιούχοι Πολυτεχνείων και Πανεπιστημίων έχουν εξασφαλισμένη εργασία;

Αυτά, όμως, δε σημαίνουν ότι δεν έχουν και δικίο. Αγωνίζουν για τη ζωή τους, για το μέλλον τους, έστω κι αν αγωνίζονται μόνο για τυπικά προσόντα. Σ' αυτούς φαίνονται πιο έκδηλα τα αδιέξοδα της παιδείας μας, τα αδιέξοδα της κοινωνίας μας, που δεν μπορεί πια να εξασφαλίσει στα μέλη της όχι μόνο πλήρη εφόδια και ευκαιρίες για προσωπική ολοκλήρωση (αυτό ποτέ δεν το επιδίωξε), αλλά ούτε τα στοιχειώδη μέσα για την επαγγελματική τους αποκατάσταση. Κανένας μακρόπνοος σχεδιασμός, πουθενά κάποια ειλικρινής μέριμνα για το μέλλον των νέων. Όσοι είναι τυπικά επιφορτισμένοι με αυτό το καθήκον περί άλλα τυρβάζουν. Η παιδεία, όπως και όλες οι άλλες κοινωνικές λειτουργίες, "σχεδιάζεται", μόνο για να υπηρετήσει ένα αιώνιο καθεστώς εξάρτησης και, ειδικά τώρα, ένα καθεστώς υπηρεσιών χαμηλής στάθμης προς τους Ευρωπαίους αιδέντες. Δεν ετοιμάζει ούτε ανθρώπους, ούτε πολίτες, ούτε παραγωγούς. Μόνο εξαθλιωμένους υπηρέτες.

Και οι σπουδαστές των Τ.Ε.Ι θέλουν κατοχύρωση και εξομοίωση!

Η ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΟΚ ΜΕ ΣΟΥΗΔΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΔΙΑ

Τρεις νέες ευρωπαϊκές χώρες από την αρχή του νέου χρόνου έγιναν επίσημα μέλη της ΕΟΚ ή της "Ευρωπαϊκής Ένωσης", όπως την ωραιοποιεί η συνθήκη του Μάαστριχτ, ανεβάζοντας τον αριθμό των κρατών-μελών σε 15.

Πρόκειται για τη Σουηδία, την Αυστρία και τη Φιλανδία. Οι χώρες αυτές έχουν το χαρακτηριστικό ότι είναι καπιταλιστικά ανεπτυγμένες, με ψηλό βιοτικό επίπεδο και παράδοση ουδετερότητας, δηλ. δε μετείχαν σε οικονομικά ή στρατιωτικά σύμφωνα.

Η Νορβηγία για μια ακόμη φορά μετά το 1973 αρνήθηκε με δημοψήφισμα την ένταξή της στην "Ε.Ε.", ενώ ένταξη έχουν ζητήσει η Κύπρος και η Μάλτα.

Άρχουσες τάξεις και λαοί

Οι λόγοι που οδηγούν χώρες με τα χαρακτηριστικά των τριών στην ΕΟΚ είναι λίγο-πολύ γνωστοί.

Οι χώρες αυτές σε μεγαλύτερο βαθμό από τα ισχυρά κράτη της ΕΟΚ αντιμετωπίζουν άμεσο κίνδυνο οικονομικής περιθωριοποίησης από την τεράστια παραγωγική μηχανή που έχει αναπτυχθεί εδώ και μία 15ετία στην περιοχή της Απώ Ανατολής και της ΝΑ Ασίας. Οπου εργαζόμενοι με χαμηλές αμοιβές & ελάχιστες έως ανύπαρκτες κοινωνικές παροχές παράγουν καταναλωτικά προϊόντα υψηλής τεχνολογίας σε χαμηλές τιμές, που κανένας δεν μπορεί ν' ανταγωνισθεί.

Οι άρχουσες τάξεις των χωρών αυτών, που αποκόμιζαν τα κέρδη τους στα πλαίσια της εθνικής τους παραγωγής και ακολουθούσαν έως τώρα υποδειγματικά το κοινωνικό κράτος για τους λαούς τους, βλέπουν ότι η επιβίωσή τους περνά μέσα από την υποταγή τους στη Γερμανία, που χρησιμοποιεί την ΕΟΚ σε συνεργασία με τη Γαλλία, για να κυριαρχήσει στον ευρωπαϊκό χώρο, ώστε να επωφεληθούν, αν τελικά μπορέσουν, από τη διευρυμένη εοικική αγορά.

Οι λαοί των χωρών αυτών πολύ σύντομα θα γευτούν τα εοικικά "αγαθά" πολιτικά και οικονομικά, που επιβάλλει η συνθήκη του Μάαστριχτ, η "Λευκή Βίβλος" και οι συνθήκες του "άγριου καπιταλισμού". Δηλ. τη λιτότητα, την περικοπή των κοινωνικών παροχών, την ανεργία, την κοινωνική περιθωριοποίηση. Ηδη υπάρχει η γαλλική πρόταση για την περικοπή της σουηδικής και φιλανδικής γλώσσας από τις επίσημες γλώσσες της "Ε.Ε."

Η ένταξη της Κύπρου

Την ένταξη της Κύπρου θέλει μια μερίδα της άρχουσας τάξης της, υποστηρίζοντας ότι διασφαλίζεται η Κύπρος από μια πιθανή τουρκική κατάληψη, επιδιώκοντας να διεκδικήσει τα κέρδη της με την είσοδό της σε μια μεγαλύτερη αγορά.

Η εμπειρία της Ελλάδας για τη βοήθεια των εοικικών εταίρων της στα εθνικά θέματα είναι αρνητική. Υποστηρίζουν την Τουρκία, τα Σκόπια, την Αλβανία και οποιονδήποτε βλάπτει τη χώρα. Στην περίοδο αυτή, που η Γερμανία επιδιώκει την αποσύνθεση κρατών και συνόρων, περιλαμβανόμενης και της Ελλάδας, προωθώντας υπαρκτές και ανύπαρκτες μειονότητες, προκειμένου να αυξήσει τη σφαίρα επιρροής της, είναι εγκληματικό να εντάξουν την Κύπρο και να τη θέσουν κάτω από τα γερμανικά συμφέροντα, που είναι απροκάλυπτα υπέρ της Τουρκίας.

Η Κύπρος σ' αντίθεση με την Ελλάδα, έχει παραγωγική οικονομία, ψηλό βιοτικό επίπεδο, που την καθιστά εθνικά και πολιτικά βιώσιμη. Η ένταξή της θα προκαλέσει την οικονομική της αποδιάρθρωση, που θα υπονομεύσει την εθνική της υπόσταση και θα την κάνει έρμαιο της Τουρκίας.

Συνεχής διεύρυνση ή διάλυση;

Η συνεχής διεύρυνση της ΕΟΚ με την αναμενόμενη ένταξη χωρών της Αν. Ευρώπης δημιουργεί και τα σπέρματα της διάλυσής της. Είναι αναπόφευκτη η δημιουργία πολλών "ταχυτήτων" και η περιθωριοποίηση κρατών-μελών. Ηδη με τη συνθήκη του Μάαστριχτ καταργείται η αρχή της ομοφωνίας των εοικικών εταίρων.

Η κυριαρχία του γερμανογαλλικού άξονα και η "αγριότητα" του κεφαλαίου που εκπροσωπεί κάνουν σημαντική μερίδα των λαών των ευρωπαϊκών χωρών να στρέφεται κατά της ΕΟΚ, παρόλο που η μερίδα αυτή έχει ελάχιστη έως ανύπαρκτη πολιτική εκπροσώπηση.

Φαίνεται, πάντως, ότι οι δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες δυσκολεύονται ν' απορροφήσουν τις κοινωνικές αντιθέσεις και ή θα υποχρεωθούν εκ των πραγμάτων να υιοθετήσουν απροκάλυπτα αυταρχικά πρότυπα εξουσίας ή μπροστά στο τεράστιο κόστος κάθε χώρα θα προστατεύσει την οικονομία της και την κοινωνία της, αφήνοντας την "Ευρωπαϊκή Ένωση" τίτλο χωρίς περιεχόμενο.

Σκοπιο Ο Καραμανλής ανήκει (πάντα) στη Δύση

Διερωτήθησαν πολλοί, τι τον έπιασε τον Κ. Καραμανλή και επενέβη άμεση και αντι-ευνταχματικά για να ... απορρούσει την πρόταση Μιχόσεβιτς περί βαλκανικής συνομοσπονδίας. Μα για να μαθησυχάσει τη Δύση ότι θα είμαστε πάντα τα πειθήνια ανδράποδα της.

Και επί της ουσίας: Αυτή θα είναι μακροπρόθεσμα η λύση για τα προβλήματα όλων των βαλκανικών λαών.

Φυλακές: Ο καθρέπτης της κοινωνίας μας

Οι κατά τακτά, σχεδόν, χρονικά διαστήματα ομαδικές αποδράσεις από τις φυλακές, με την ανοχή ή και τη σύμπραξη των φυλάκων, επαναφέρει το μεγάλο πρόβλημα της τιμωρίας - σωφρονισμού - παραδειγματισμού στη χώρα μας.

Δεν υπάρχει κοινωνία, ακόμη τουλάχιστο, που να μη χρειάζεται να καταφεύγει σε κατασταλτικά μέτρα κατά των, σύμφωνα με τα κριτήριά της, αντικοινωνικών ενεργειών των μελών της. Και τέτοια μέτρα δεν μπορεί να λείπουν και στην κοινωνία που εμείς οραματιζόμαστε. Στόχος δεν είναι η εκδίκηση, αλλά ο σωφρονισμός του ενόχου και ο παραδειγματισμός των υποψηφίων να καταλήξουν εκεί.

Πολλά, βέβαια, τα τρωτά στο σύστημα εφαρμογών των παραπάνω στη χώρα μας, συγκρινόμενα όμως με τους άλλους τομείς της κοινωνικής μας ζωής δε μπορούν να θεωρηθούν τραγικά. Δυστυχώς στις φυλακές βρίσκονται οι ... άτυχοι παρανομούμενοι, οι μικροί και αδύνατοι. Όλοι οι μεγαλοεγκληματίες (κλέφτες, απατεώνες, εγκληματίες, λυμενές του δημοσίου χρήματος, προαγωγοί εγκλημάτων, κλπ) κυκλοφορούν ελεύθεροι και ... τιμημένοι.

Έτσι, είναι δυσπερίγραπτη υποκρισία να εκπλησσόμαστε για τη διαφθορά των "σωφρονιστικών" υπαλλήλων-φυλάκων, όταν όλοι γνωρίζουν την απερίγραπτη πολιτική διαφθορά, που μπροστά της η, τιμωρούμενη μάλιστα, της Ιταλίας φαντάζει παιδικό παιχνίδι, όταν οι εφοριακοί πλουτίζουν ανενόχλητοι, οι αστυνομικοί παρανομούν, οι δικαστικοί χρηματίζονται, οι υπάλληλοι σε καίριες θέσεις παχύνονται με τις μίζες, οι γιατροί και ιδίως οι χειρουργοί φακελακίζονται, κλπ, κλπ.

Βλέποντας όλους αυτούς να μεγαλοπαρανομούν κυνικά και απροκάλυπτα και ποτέ να μην τιμωρούνται, απολαμβάνοντας πλούτη μαχαραγιάδων, γιατί οι ανειδίκευτοι φύλακες - σωφρονιστές (!) (θα περιμέναμε) να παίζουν το ρόλο των Αγγέλων; εννοείται ότι αυτό θα λειτουργεί πολλαπλασιαστικά στη διεύρυνση των εγκληματικών ενεργειών.

Η κοινωνία μας σήπεται και δηλητηριάζει ό,τι ακόμη αντιστέκεται. Μόνο συνολική ανοδική κίνηση μπορεί να διορθώσει τα επιμέρους και μάλιστα μόνο από την κορυφή, την πολιτική. Ας ελπίσουμε ότι η επανάδραση δε θα αργήσει.

ΕΚΛΟΓΕΣ Για ν' αρνηθούμε ούτε λόγος!

Οι Σημίτης - Ροδόφυλλος ζητούν βοήθεια από τον Παπανδρέου, για να πουλήσουν τις εκυαταστάσεις του Σκαφαλακιά, χωρίς τις αντιδράσεις των εργαζομένων. «Είναι εντοχή της ΕΟΚ», δήλωσε με κυνική ειλικρίνεια ο Ροδόφυλλος!

3% + 3% = -6%

Πόσες φορές μας είπαν ότι μας επέβαλαν τη λιτότητα προσωρινά, για να βελτιωθεί η οικονομία; Καμμία βελτίωση δεν είδαμε. Μέχρι που τώρα, πια, σταμάτησε και η δικαιολόγηση. Όλο και μεγαλύτερη λιτότητα, όλο και χειρότερα η οικονομία. Γιατί;

Δίνουν αύξηση 3% και 3%, που με βάση τον επίσημο πληθωρισμό σημαίνει μείωση 6% στο πραγματικό εισόδημα. Ευτυχώς θα μας σώσει το 0,5% διορθωτικό ποσό από πέροσι! Ελλείπει επιχειρημάτων, το ΠΑΣΟΚ (όπως και η ΝΔ πριν) θεωρούν την ωρίμανση των μισθών ως αύξησης!

Σαν να μη μας έφταναν αυτά, έχουμε και προκλήσεις:

- Ο πρωθυπουργός ανακοίνωσε πομπωδώς ότι θα παραβιάσει την εισοδηματική του πολιτική, για να δώσει αυξήσεις μόνο στους αξιωματικούς, που βεβαίως δε ζουν πλουσιοπάροχα, αλλά πάντως έχουν διπλάσιο μισθό από τους περισσότερους δημοσίους υπαλλήλους και δεν έμειναν ούτε μια μέρα άνεργοι. Όσοι γνωρίζουν λένε ότι αυτές οι αυξήσεις θα δοθούν κυρίως στους ανώτερους αξιωματικούς.
- Οι αξιωματικοί δε γνωρίζουν τι θα πει ανεργία, αλλά ο υπουργός Εσωτερικών κ. Σκανδαλίδης δε γνώρισε ποτέ στη ζωή του τι θα πει εργασία κι ούτε θα γνωρίσει (ας είναι καλά οι υποφύροι!). Έτσι προτείνει 300% αύξηση στην οικονομική ενίσχυση των κομμάτων. *Καλή Χρονιά!*

Τα ευκροτήματα του Τύπου σε όρεση

Τα Μ.Μ.Ε., ο Τύπος και γενικά οι ελέγχοντες την πληροφορία τείνουν να χίνουν σήμερα πραγματική εξουσία και, για την Ελλάδα, πιθανώς, η πρώτη! Ασύδοτη, κυνική και απροσώπητα ιδιοτελής, ούτε να υπαχθείται το δημόσιο συμφέρον. Τα ευκροτήματα αυτά είναι οι ρωγμές των οικονομικών συμφερόντων, αεριτζήδων επιχειρηματιών, πρακτόρων ξένων οικονομικών μεκαθηρίων.

Και αποδραύνθηκαν. Ο διαβόητος για τον προσωπικό και δημόσιο βίο του Χρ. Λαμπράκης, κεκάτος έπαρση σε συνέντευξη στην ΚΝΡ. ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ασχημονεί αναλαχυντα. Ο Κουρήs παίζει πολιτικά σαν σε οίμο ανοχής, οι Αλαφού-ζοι και λοιποί θεωρούν την Ελλάδα χωράφι τους και μέσα στη εύχυνση οι δημοσιογράφοι τους μας διδάσκουν υποτέλεια. Ο Ριχ. Σωκρίτης π.χ. από το ΒΗΜΑ μας προτρέπει να κάνουμε παραχωρήσεις στην Τουρκία (που απειλεί να κλείσει τα Αρδανέλια!), για να μην προχωρήσουν οι Δεσλαμιάτες!

Η υπερβολή τους, όμως, σύντομα θα φέρει την αντίδραση.

ΚΡΙΣΗ ΓΡΑΜΜΗΣ ΚΑΙ ΑΣΙΟΠΙΣΤΙΑΣ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η ΕΟΚ δεν τον δέχει πλέον κι έχει βάλει τους διμους της (πολιτικούς και ΜΜΕ) να τον εκτοπίσουν ως αποδιονομολογημένο τράγο, για να εξαχνιστούν οι υπολοιποι (η βίλα της Μικής έδωσε άλλη μια μαχή αγορμή). Η ΕΟΚ δεν τον δέχει ούτε για Πρόεδρο Δημοκρατίας. Έτσι ο Σαμαράς έκανε σαφές ότι δεν υπάρχει περίπτωση να τον ψηφίσει. Αλλιώς, αν ο Σαμαράς ή κάποιος νεοδημοκράτης ψήφισε Ανδρέα, θα ήταν πια κατεμένο χαρτί. Ο Α. Παπανδρέου το πήρε απόφαση ότι μ' αυτή τη Βουλή δε βγαίνει. Έτσι:

* δήλωσε ότι δεν πάει για Πρόεδρος

* προσπαθεί να ευδιάσει εκλογές, ώστε (ανεξάρτητα από το τι δηλώνει) να βγει από την επόμενη Βουλή.

Αλλά ναείς δεν έχει χρόνο να τον συμπαρασταθεί. Πέφτουν στα τραπέζι διάφορα ονόματα, μέχρι και προτάσεις από το ΠΑΣΟΚ για συντηρητικό υποψήφιο. Πάντως, ο μυστισμός του Α. Παπανδρέου για το ζήτημα αυτό κάνει πολύ πιθανό (κατά την προερχόμενη τακτική του) έναν αιγινιδισμό της τελευταίας στιγμής. Ερώτημα: Θα είναι πρόταση ευρύτερης αποδοχής με προοπτική επιτυχίας ή θα επιμεινεί σε στενά νοματισμό με τη βεβαιότητα αποτυχίας;

Ο Α. Παπανδρέου έχει ένα ατού απέναντι σ' αυτούς που δέχουν να τον αποβάσουν από την πολιτική: Αν δεν τον πάντων Πρόεδρο Δημοκρατίας, θα παραμείνει πρωθυπουργός και τόσο χειρότερα γι αυτούς. Δεν είναι τι εύκολο να τον εκτοπίσουν.

Πάντως, χύρω από την προεδρική εκλογή δεν αποκλείεται να χίνουν απίστευτα (για την ώρα) πράγματα.

γ) Οι πρόωπες εκλογές

Τις πρόωπες εκλογές δεν επιθυμεί ο ξένος παράγοντας (ΕΟΚ, ΗΠΑ), γιατί οι εκλογές σημαίνουν κάποια παιχνίδια, δηλ. μη πιστή τηρηση των εντολών τους για την οικονομική και την εξωτερική μας πολιτική. Όλα τα «καλά παιδιά» υπακούουν. Αλλά και γιατί να δέχουν εκλογές;

* Τα σχέδια του ΠΑΣΟΚ είναι ήδη κυβέρνηση και θα είναι σίγουρα για άλλα 2,5 χρόνια. Τι μαζύτερο περιμένουν; Γιατί να διακινδυνεύσουν; Ειδικά οι 4, αφού έκαναν ποινή φασαρία για το τίποτα, φοβούνται μήπως μετά τις εκλογές είναι σε χειρότερη θέση. Αυτοί δέχουν νέο συννικό, δηλ. αλλαγή ηγεσίας ή διασπάσεις κομμάτων, από τη σημερινή Βουλή.

* Ο Ελβετ διακυμpanίζει ότι δέλει εκλογές, αλλά σ' όσες έγιναν μέχρι τώρα και στα χαλάρι έρχεται δεύτερος. Αν χάσει κι αυτές

τις εκλογές, η παρέμβαση του θα κρίνει περισσότερο. Αλλιώς, αποδείχτη ότι δε διαδέτει ίχνος ηγετικών προσόντων.

* Ο Σαμαράς φοβάται μείωση των εκλογικών του ποσοστών και το υόμμα του δεν αντέχει ναίε τέτοιο.

* Το ΚΚΕ μάλλον θα αυξήσει τις ψήφους του, αλλά θα χάσει τη μοναδικότητα της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης της "αριστεράς", με την πιθανότητα είσοδο και του ΣΥΝ στη Βουλή.

* Ο ΣΥΝ δέλει τις εκλογές, αλλά πώς να μπορέσει να φέρει αντίρρηση στον Ανδρέα;

Έτσι είναι πιθανό ότι ο Α. Παπανδρέου δε θα μπορέσει να σύρει τη χώρα σε εκλογές. Στην περίπτωση αυτή, κι αν η κατάσταση της υγείας του περιορίσει κι άλλο τις δραστηριότητές του, θα μπορούσε να παραιτηθεί από πρωθυπουργός, να βάλει κάποιο διό του και ο ίδιος να παραμείνει απλώς Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ.

δ) Απάθεια και νέες δυνάμεις

Όπως και να εξελιχθούν τα ζητήματα που αναχώραμε παραπάνω, το μεχάρο ερώτημα είναι το εξής: Τι διαφορετικό θα προκύψει για το λαό σε κάθε περίπτωση; Προβλέπεται ναρκιά σοβαρή αλλαγή για τον ναίε πολιτή και τη χώρα ολόκληρη; Ναίεις, μάλλον, δεν περιμένει ναίε τέτοιο. Μήπως ο λαός είναι ευχαριστημένος απ' όσα βλέπει χύρω τον να τον αφορούν; Όχι, βέβαια.

Ακριβώς, λοιπόν, τη στιγμή που ο ελληνικός λαός πρέπει ν' αναδείξει νέες πολιτικές δυνάμεις, που θα δημιουργηθούν από τα διωτά του επλάνα κι όχι από «σωτήρες» που ναοδηγούνται και ενισχύονται από τις ξένες πρεσβείες και τα ΜΜΕ, ακριβώς τη στιγμή που ο λαός πρέπει να φωνάζει δυνατά το διωτά του ΠΑΣΕΝ, ακριβώς τη στιγμή αυτή πουχάζει στα επίτια του, θεατής των αχιοτήτων που παρουσιάζουν οι τηροπτικές ευκενές.

Τιςτεύουμε ότι (όπως πάντα στην ιστορία του) ο ελληνικός λαός ναίποτε θα πει: φτάνει, πια. Θα γίνει πάλι πρωταγωνιστής των εξελίξεων και δ' αλλαξει την πορεία της πατρίδας μας. Όσο νωρίτερα συμβεί αυτό, τόσο μαζύτερα, γιατί η Ελλάδα διατρέχει σοβαρούς κινδύνους, αλλά και διαδέτει μεχάρες δυνατότητες ν' αναπτυχθεί, να ενισχυθεί και να παίξει έναν άλλο ρόλο στα Βαλκάνια και την ευρύτερη περιοχή.

Σελ. 10

Μητροτάκης κατά Καραμανλή!

Ο Μητροτάκης κατηγορεί τον Καραμανλή πως δεν τον ετήριζε, για να περάσει την ανελληνική πρόταση Πινέιρο για τα Σκόπια! Αεδομένο είναι πως κι οι δυο έβλαψαν, όσο μπορούσαν, την Ελλάδα. Το ναίε είναι πως ο Μητροτάκης, και με την επίθεση αυτή, δηλώνει έτοιμος για νέες μειοδίες.